

Monika Redlińska

Tłumacz Przysięgły Języka Niemieckiego

ul. Chęcińska 39 / 11, 25-020 Kielce

NIP: 9591441828, REGON: 382205039

tel.: +48 537 540 630

e-mail: monikaredlinska@interia.eu

Poswiadczone tłumaczenie z języka niemieckiego

[*Godło Republiki Austrii*]
SĄD ADMINISTRACYJNY W WIEDNIU
[*Verwaltungsgericht Wien*]
3|2|00007

1190 Wien, Muthgasse 62
Telefon: (+43 1) 4000 DW 38700
Telefax: (+43 1) 4000 99 38700
E-Mail: post@vgw.wien.gv.at

Wiedeń 24.03.2021
Rum

Sygnatura akt: VGW-103/048/3227/2021-2
Wolnościowa Partia Austrii [*Freiheitliche Partei Österreichs*], Grupa Deputowanych w Wiedniu [*Landesgruppe Wien*]

Wydział: VGW-M

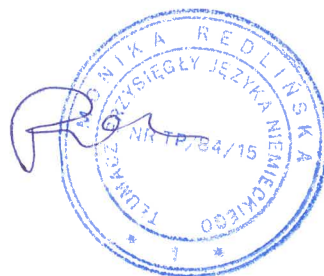
W IMIENIU REPUBLIKI

Sąd Administracyjny w Wiedniu w osobie sędziego dr Franka rozpoznał skargę Wolnościowej Partii Austrii, Grupy Deputowanych w Wiedniu, reprezentowanej przez pana dr Christopha Völka [*Christoph Völk*], adwokata z siedzibą w Wiedniu pod adresem: 1010 Wien, Kärntner Ring 4, na decyzję Regionalnej Dyrekcji Policji w Wiedniu [*Landespolizeidirektion Wien*], Wydziału ds. Bezpieczeństwa i Administracji, SVA Referat 3 - ds. Stowarzyszeń, Zgromadzeń i Mediów z dnia 30.01.2021, sygnatura akt: PAD/21/167824, którą to decyzją zakazano zgromadzenia zapowiedzianego na 31.01.2021:

I. Skarga zostaje uwzględniona i zaskarżona decyzja uchylona.

Zakaz został wydany niesłusznie.

II. Od niniejszego orzeczenia nie jest dopuszczalna zwyczajna rewizja do Trybunału Administracyjnego na podstawie art. 133 ust. 4 B-VG [*Federalna Ustawa Konstytucyjna Republiki Austrii*]

Uzasadnienie decyzji

Zaskarżoną decyzją organ, którego działanie jest przedmiotem skargi zakazał organizacji zgłoszonego przez FPÖ w dn. 29.1.2021 zgromadzenia na temat „Ogólne informacje FPÖ”, które miało się odbyć dn. 31.1.2021 w godzinach od 14:35 do 18:00 na placu Marii Teresy w Wiedniu (Wien 1, Maria Theresien Platz). Zakaz uzasadniono oczekiwaniem sprzecznego z prawem zachowania uczestników i wynikającymi z tego skutkami epidemicznymi oraz opisaną taktyką „podstawienia figuranta”. Motywacją organu było przypuszczenie, że FPÖ podstawia osoby o nienagannej reputacji w celu zatajenia prawdziwego, nielegalnego charakteru wydarzenia.

W skardze od tej decyzji powołano się na podwyższony obowiązek kontroli i uzasadnienia dotyczący zakazów zgromadzeń, przy czym § 1 ust. 3 austriackiej ustawy o partiach politycznych [PartG] stanowi, że konstytucyjne działania partii politycznej nie mogą podlegać ograniczeniom na podstawie szczególnych przepisów prawnych. Organ, którego działanie jest przedmiotem skargi nie podjął w porozumieniu ze skarżącą próby modyfikacji w sensie złagodzenia środków poprzez zmianę rodzaju i miejsca zgromadzenia. Element uzasadnienia dotyczący „podstawienia figuranta” jest dla strony skarżącej całkowicie niezrozumiały. Ponieważ zakaz zgromadzeń może być wydany tylko ultima ratio (VfGH¹ 14.3.2013, B 1037/11 mwN), ze względu na to że organ, którego działanie jest przedmiotem skargi już od tygodni posiadał wiedzę o dużej liczbie zgromadzenia zaplanowanego na 31.1.2021, powinien nawiązać kontakt z organizatorem, aby w kooperacji z tymże zapewnić przeprowadzenie zgromadzenia. W tym przypadku na zaskarżonym organie spoczywa pozytywny obowiązek ochrony. Przykładowo organ, którego działanie jest przedmiotem skargi, przy obawach, że miejsce zgromadzenia będzie zbyt zatłoczone, powinien ze swojej inicjatywy zaoferować stronie skarżącej alternatywne, równorzędne miejsce zgromadzenia. Całkowicie należy odrzucić zarzut, wyrażony pośrednio przez organ, którego działanie jest przedmiotem skargi, że skarżącej partii politycznej, obecnej od dziesiątek lat w parlamencie, brakuje wszelkich zdolności organizacyjnych. Można to wywnioskować z przyjętego z góry braku wiary w umiejętność dotrzymania postanowień epidemicznych przez stronę skarżącą. Organ, którego działanie jest przedmiotem skargi sam ponadto przyczynia się do eskalacji, ponieważ zachęca w ten sposób do przeprowadzenia spontanicznego zgromadzenia.

¹ Austriacki Trybunał Konstytucyjny

Krajowy Urząd Ochrony Konstytucji i Kontrterroryzmu (LVT) zna z sieci społecznych wybuchowe nastroje w stosunku do środków podejmowanych przez rząd.

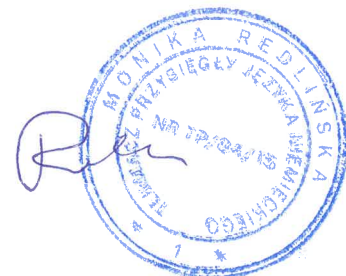
Podsumowując, wyważenie kolidujących ze sobą praw podstawowych nie powinno prowadzić do całkowitego zakazu per se. Nie uwzględniono tu wyważenia dobra publicznego ochrony zdrowia z podstawowym prawem do wolności zgromadzeń. Ponieważ FPÖ, jako partia reprezentowana w Radzie Narodowej posiada reputację, której należy chronić za wszelką cenę, nadzorowałaby rygorystycznie postanowień § 12 ust. 2. trzeciego rozporządzenia o szczególnych rozwiązaniach w związku z COVID-19 [3. COVID-19=NotMV] Należy przy tym wspomnieć, że oceny Urzędu ds. Zdrowia oraz Urzędu Ochrony Konstytucji i Kontrterroryzmu (LVT) zostały wydane ogółem dla wszystkich w tym czasie do 31.1.2021 zgłoszonych zgromadzeń i jeszcze przed zgłoszeniem przedmiotowego zgromadzenia. W związku z tym prognoza dla konkretnego zamierzonego zgromadzenia była już w samej koncepcji niemożliwa.

Od strony medycyny epidemicznej do dnia dzisiejszego nie zaobserwowano ewidentnego klastru zakażeń na skutek zgromadzenia. Peer review odnośnie ochronnego działania masek FFP 2 jest niejednolity, ponieważ WHO i Komisja Europejska udzieliły negatywnych odpowiedzi odnośnie korzyści wynikających z ochronnego działania masek.

Ponieważ organ, którego działanie jest przedmiotem skargi w odniesieniu do złagodzonych środków i własnych działań w celu zminimalizowania ryzyka nagłych wydarzeń epidemicznych nie przedstawił żadnych koncepcji, zagwarantowane przez konstytucję postępowanie, w którym zgromadzenie wystarczy zgłosić, zostałyby sprowadzone w ten sposób do systemu wymagającego zezwolenia. Koncesjonowanie zezwoleń na zgromadzenia nie daje się pogodzić z podstawowym prawem do wolności zgromadzeń (VfSlg.² 11.651/1988 i 11.866/19888 odnośnie poddawania zgromadzeń wcześniejszej zgodzie urzędów z dalszymi odniesieniami).

Pozostaje kwestią otwartą, dlaczego trzeba było wyjść z założenia, że przy zgromadzeniu partii politycznej, reprezentowanej w parlamencie, koniecznie musi dojść do wykroczeń wobec § 12 ust. 2 rozporządzenia 3. COVID-19-NotMV. W związku z tym wymienione postanowienie było podstawą całkowicie dowolnego i

²² Zbiór orzeczeń i najważniejszych postanowień Trybunału Konstytucyjnego

samowolnego ograniczenia art. 12 austriackiej ustawy zasadniczej o powszechnych prawach obywateli, (StGG), art. 11 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka (EKPC) i ustawy o zgromadzeniach. Ponadto brakuje w § 12 ust. 2 rozporządzenia 3. COVID-19-NotMV adekwatności dla zgromadzeń według prawa o zgromadzeniach. To mianowicie zrównuje zgromadzenia z imprezami, co przedstawia całkowicie nieprawidłowy osąd sytuacji prawnej. Zgromadzenie, a z takim mamy tu do czynienia, cieszy się najwyższą ochroną wg art. 12 StGG i art. 11 EKPC, które zabraniają ograniczenia samym rozporządzeniem.

Przy ocenie oczekiwanych naruszeń postanowień epidemicznych organ, którego działanie jest przedmiotem skargi odniósł się do „licznych relacji medialnych”. Tym samym organ, którego działanie jest przedmiotem skargi dał do zrozumienia, że nie posiada badań i w związku z tym środków dowodowych. Brakuje w związku z tym podstawy do rozważań, co oznacza, że zachodzi tu nie tylko brak uzasadnienia, lecz również bezzasadność. Ocena LVT w Wiedniu z dn. 28.1.2021 nie jest właściwą podstawą decyzji, ponieważ została dokonana przed zgłoszeniem zgromadzenia, a nie można ocenić czegoś, o czym jeszcze nawet nie powiadomiono. Dalej Trybunał Konstytucyjny (VfGH) w Zbiorze orzeczeń i najważniejszych postanowień Trybunału Konstytucyjnego (VfSlg.) 5.087/1966, wymaga w celu oceny „zagrożenia zdrowia”, odniesienia do „konkretnych, stwierdzonych, obiektywnych okoliczności”. Zapytany przez organ, którego działanie jest przedmiotem skargi, Urząd ds. Zdrowia Miasta Wiednia odpowiedział tylko w sposób ogólny i nie odniósł się do konkretnego zgromadzenia. Podążając za tymi argumentami, można byłoby bez trudności w przyszłości zabronić wszystkich zgromadzeń. Należy podkreślić, że jedynym zaleceniem Urzędu ds. Zdrowia było wskazanie, że podwyższone ryzyko przenoszenia choroby istniałoby tylko wtedy, gdyby kontakty odbywały się bez zachowania koniecznego dystansu i zastosowania ochrony ust i nosa. Organ, którego działanie jest przedmiotem skargi oparł swój zakaz na podstawie alternatywnego braku.

Sąd Administracyjny w Wiedniu rozpoznał:

Stan faktyczny:

Dnia 26.1.2021 prezydent policji dr Gerhard Pürstl skierował drogą mailową zapytanie do naczelnego lekarza Urzędu Miasta Wiednia, pani dr Ursuli Karntaler, na temat „Demonstracje w weekend 30./31.1” z prośbą o udzielenie informacji, że

zdrowotnego punktu widzenia, w którym zadał następujące pytania:

- 1) „Czy jeśli przy zgromadzeniu kilkuset do ewentualnie kilku tysięcy ludzi, którzy nie dotrzymują zarządzanego minimalnego dystansu 2 metrów, a ponadto w większości nie noszą ściśle przylegającej ochrony ust i nosa, należy liczyć się z tym, że przy uwzględnieniu faktu, że ludzie zwykle głośno skandują i w ten sposób wyrażają swobodnie swoje żądania - biorąc także pod uwagę pojawiające się nowe mutacje wirusa (i związane z tym budzące niepokój informacje w mediach) - powstaje znaczące ryzyko zarażenia pomiędzy uczestnikami zgromadzenia i w związku z tym niekontrolowanego dalszego rozprzestrzeniania się wirusa wśród ludności?
- 2) Czy tego typu zgromadzenia ludzi w istotny sposób udaremniają starania Urzędu ds. Zdrowia mające na celu obniżenie 7-dniowego wskaźnika zapadalności?

Dnia 27.1.2021 Urząd ds. Zdrowia miasta Wiednia przekazał e-mailem następującą odpowiedź do prezydenta policji:

„Szanowny panie prezydencie policji krajowej, doktorze Pürstl,

Komisja ds. Koronawirusa, jako gremium doradcze Federalnego Ministra Zdrowia wskazuje w ostatnim zaleceniu z dn. 21.1.2021 na podwyższoną zdolność przenoszenia się mutacji B wirusa SARS-CoV-2 1.1.7 i wynikające z tego ryzyko ponownego dużego wykładniczego wzrostu liczby przypadków. Z tego względu, oraz ze względu na wciąż wysoki rozwój liczby przypadków Komisja ds. Koronawirusa zaleciła kontynuację ustanowionych działań zapobiegawczych mających na celu ograniczenie kontaktów. Zauważono także, że konieczna jest akceptacja ludności, aby móc w dalszym ciągu uzyskiwać konieczne spadki liczby przypadków. Sytuacja epidemiologiczna z rosnącą liczbą infekcji, przy których pierwsze wyniki testów wskazują na zmutowane warianty wirusa SARS-CoV-2 doprowadziła do tego, że w celu ochrony przed zakażeniami nakazano w dalszych obszarach noszenie masek ochronnych FFP2 i zalecany minimalny dystans został rozszerzony do 2 metrów. Aktualne badania pokazują, że przy nowych wariantach wirusa kontakty bez dotrzymania koniecznego odstępu i bez noszenia masek ochronnych mogą ze względu na podwyższoną zdolność przenoszenia się wirusa w ciągu niewielu dni

doprowadzić do większej ilości kolejnych przypadków, niż do tej pory zaobserwowano. Jeśli w zgromadzeniu biorą udział osoby przenoszące wirusa, nie przestrzegając wymaganego odstępu i nie nosząc ochrony ust i nosa, może z tego powodu dojść do zarażeń, które w szczególności, także ze względu na brak możliwości prześledzenia kontaktów udaremniają starania o redukcję liczby przypadków.”

Podpis i adres e-mail są w aktach utajnione, aby uniemożliwić zidentyfikowanie osoby. Na oficjalnej stronie Komisji ds. Koronawirusa ([kryteria oceny sygnalizator koronawirusowy I \(corona-ampel.qv.at\)](#)) znajdują Państwo aktualną ocenę ryzyka i kryteria oceny.

W dniu 28.1.2021 Krajowy Urząd Ochrony Konstytucji i Kontrterroryzmu (LVT) przekazał notatkę służbową na temat: „Ocena demonstracji w związku z koronawirusem dn. 30. i 31.1.202”. Przedstawiono w nim głównie argumentację, że - w odniesieniu do poprzednich zgromadzeń - na kolejnych zgromadzeniach doszło rzekomo do wykroczeń przeciwko środkom zapobiegawczym Covid 19. Do zgłoszeń wysłano rzekomo nieznanymi „figurantów”, którzy wykorzystali swoją nieskazitelność w celu obejścia urzędowego zakazu. Ponadto podobno „znane w środowisku osoby” wezwały do zgłoszenia możliwie licznych zgromadzeń, aby zaangażować urząd i zdecentralizować możliwie dużą ilość policjantów. Zdaniem urzędu, tylko zakazując wszystkich zgromadzeń można było zapobiec zbiorowemu zgromadzeniu się domniemanych uczestników innych zgromadzeń. Na zakończenie podsumowano jak w dosłownym cytacie poniżej: „Z uwagi na przeprowadzoną na dużą skalę mobilizację i duży sukces „antykoronawirusowych” demonstracji w dn. 16.1.2021, należy liczyć się z bardzo dużą liczbą uczestników (kilka tysięcy). Dotrzymanie przepisowego minimalnego dystansu 2 m wydaje się w powszechnie panującej opinii niemożliwe. Ponadto na podstawie odnośnych wezwań oraz doświadczeń z przeszłych wydarzeń należy liczyć się z tym, że duża część uczestników **w sposób celowy i zamierzony nie będzie przestrzegać** postanowień COVID-19 (dotyczących dystansu społecznego oraz ochrony ust i nosa).”

Opracowujący i podpisujący zostali w aktach ponownie utajnieni.

Zarówno stanowisko LVT jak też informacja Urzędu ds. Zdrowia Miasta Wiednia

zostały wydane całkiem ogólnie i przede wszystkim przed ogłoszeniem zamierzonego zgromadzenia FPÖ (sic!).

FPÖ - Wolnościowa Partia Austrii/ Grupa Deputowanych w Wiedniu powiadomiła Krajową Dyрекcję Policji w Wiedniu w dn. 29.1.2021 o zgromadzeniu (powiadomienie ustne) na temat „Ogólne informacje FPÖ”, mającym się odbyć 31.1.2021 w godzinach od 14:34 do 18:00. Zapewniono o dotrzymaniu strefy ochronnej i dystansu. Krótko potem powiadomiono o zmianie miejsca z Heldenplatz na Maria Theresien Platz.

W związku z tym Krajowa Dyrekcja Policji w Wiedniu, Referat ds. Stowarzyszeń, Zgromadzeń i Prawa Medialnego powiadomiła o zgłoszeniu magistrat miasta Wiedeń, MA 15, i poprosiła o „wprowadzenie dalszych działań” oraz powiadomienie o zastrzeżeniach wobec przeprowadzenia zgromadzenia z punktu widzenia organów zdrowotnych.

W dn. 30.1.2021 kierownik Referatu ds. Stowarzyszeń, Zgromadzeń i Prawa medialnego Krajowej Dyrekcji Policji w Wiedniu przekazał Wolnościowej Partii Austrii - FPÖ zamiar zakazu zgromadzenia. Jako uzasadnienie wskazano obawy przed nieprzestrzeganiem minimalnego dystansu i ochrony ust i nosa przy oczekiwanej liczbie uczestników przynajmniej 10.000 osób. Partia FPÖ zgłaszając zgromadzenie wyszła z założenia 2.000 uczestników.

Następnie wydano decyzję o zakazie.

Niniejsze stwierdzenie opiera się na pismach dołączonych do aktu.

Podstawy prawne:

Zgodnie z § 6 ust 1 ustawy o zgromadzeniach, Federalny Dziennik Ustaw [BGBl.] Nr 98/1953 w wersji BGBl. I Nr. 63/2017 należy zakazać zwołania zgromadzenia, jeśli jego odbycie się narusza przepisy karne lub jest zagrożeniem dla bezpieczeństwa lub dobra publicznego.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 EKPC, Federalny Dziennik Ustaw [BGBl.] nr 210/1958 w wersji BGBl. III nr. 30/1998, każdy człowiek ma prawo do swobodnego, pokojowego

zgromadzania się oraz do swobodnego stowarzyszania się, włącznie z prawem tworzenia związków zawodowych i przystępowania do nich.

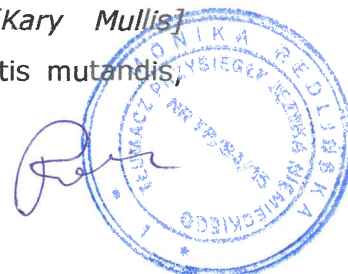
Zgodnie z ust. 2 pierwsze zdanie *legitis citatae* wykonywanie tych praw nie może podlegać innym ograniczeniom niż te, które określa ustawa i które są konieczne w społeczeństwie demokratycznym z uwagi na interesy bezpieczeństwa państwowego lub publicznego, ochronę porządku i zapobieganie przestępstwu, ochronę zdrowia i moralności lub ochronę praw i wolności innych osób.

Należy we wszystkich punktach zgodzić się z argumentacją skargi. Ponadto z następujących przyczyn brak jest w decyzji wiarygodnego uzasadnienia zakazu:

Wszystkie zapytania zostały wystosowane już przed powiadomieniem o zgromadzeniu będącym przedmiotem postępowania. Odpowiedzi w żaden sposób nie uwzględniają konkretnego zgromadzenia FPÖ.

Ponadto odnośnie zleconej „Informacji z punktu widzenia zdrowia” należy stwierdzić jak poniżej:

Urząd ds. Zdrowia miasta Wiednia stosuje w niej słowa „liczby przypadków”, „wyniki testów”, „rozwój liczby przypadków” oraz „liczba zakażeń”. To przerwianie się pojęciami nie spełnia wymogów naukowej oceny sytuacji epidemicznej. Dla WHO (WHO Information Notice for IVD Users 2020/05, Nucleic acid testing (NAT) technologies that use polymerase chain reaction (PCR) for detection of SARS-CoV-2, 20 January 2021) miarodajna jest liczba zakażeń/ zachorowań, a nie osób z pozytywnym wynikiem testów lub innych „liczb przypadków”. W związku z tym kwestia pozostaje otwarta już ze względu na to, jakie liczby zakłada „Informacja”. „Informacja” odnosi się do zaleceń Komisji ds. Koronawirusa z dn. 21.1.2021. Ze względu na brak danych trudno zrozumieć, czy liczby będące podstawą tego zalecenia zawierają tylko takie osoby, które zostały przebadane według wytycznych WHO odnośnie interpretacji testów z dn. 20.01.2021. Konkretnie nie wykazano, jaką wartość Ct miał wynik testu, czy osoba testowana bez objawów choroby została ponownie przetestowana a następnie zbadana klinicznie. Takie wytyczne WHO powtarza po wynalazcy testu PCR doktorze Karym Mullisie [*Kary Mullis*] (<https://www.youtube.com/watch?v=LvNbvD0YI54>), który mówi *mutatis mutandis*,

że test PCR nie nadaje się do diagnostyki i dlatego sam w sobie nie daje informacji o chorobie czy zakażeniu człowieka.

Zgodnie z badaniem z roku 2020 (Bullard, J., Dust, K., Funk, D., Strong, J. E., Alexander, D., Garnett, L., ... & Poliquin, G. (2020). Predicting infectious severe acute respiratory syndrome Coronavirus 2 from diagnostic samples. *Clinical Infectious Diseases*, 71(10), 2663-2666.) przy wartościach Ct większych niż 24 nie można już wykazać zdolnego do replikacji wirusa i test PCR nie nadaje się do określenia infekcyjności.

Wychodząc z definicji ministra zdrowia „Definicja przypadku Covid-19” z dn. 23.12.2020, „potwierdzonym przypadkiem” jest 1) każda osoba u której stwierdzono specyficzny dla SARS-CoV-2 kwas nukleinowy (test PCR, adn.) niezależnie od objawów klinicznych, lub 2) każda osoba ze specyficznym dla SARS-CoV-2 antygenem, spełniająca kryteria kliniczne, lub 3) każda osoba z udokumentowanym, specyficznym dla SARS-CoV-2 antygenem, spełniająca kryteria epidemiologiczne.

W związku z tym żaden z trzech zdefiniowanych przez ministra zdrowia „potwierdzonych przypadków” nie spełnia wymogów definicji WHO osoby „chorej/zakażonej”.

Oparcie się wyłącznie na teście PCR (potwierdzony przypadek 1) nie jest akceptowane przez WHO, patrz powyżej.

Oparcie się na teście antygenowym z kryteriami klinicznymi (potwierdzony przypadek 2) pozostawia otwartą kwestię, czy badanie kliniczne zostało przeprowadzone przez lekarza, dla którego ono jest wyłącznie zastrzeżone; innymi słowy: to czy osoba jest chora czy zdrowa **musi** być określone przez lekarza (por. § 2 ust. 2 Z 1 i 2 ustawy o lekarzach z 1998, BGBl. I. Nr. 169/1998 idF BGBl. I Nr. 31/2021).

Odnosnie testów antygenowych należy ponadto zauważyć, że są one przy braku objawów choroby wysoce wadliwe (<https://www.aqes.at/service/service-presse/presse-meldungen/evaluierung-von-sars-cov-2-antigen-schnelltests-anterioren-nasenabstrichen-im-vergleich-zu-pcr-an-qurqelloesungen-oder-nasopharyngealabstrichen/>). Mimo to Komisja ds. Koronawirusa przy aktualnych

analizach opiera się wyłącznie na testach antygenowych (patrz monitoring działań ochronnych Covid- 19, krótki raport 21.1.2021).

Test antygenowy potwierdza przypadek (3) także wtedy, gdy prześledzenie kontaktów do osoby testowanej było pozytywne. W ten sposób dwie osoby z pozytywnym wynikiem testu antygenowego, które się spotkały, stają się naraz potwierdzonym przypadkiem, także bez objawów klinicznych i bez testu PCR wykonanego wg wytycznych WHO.

Jeśli Komisja ds. Koronawirusa opierałaby się na definicji przypadku ministra zdrowia, a nie na definicji WHO, każde ustalenie ilości „chorych/zakażonych” jest błędne.

Ponadto wskazuje się, że nawet przy zastosowaniu liczby przypadków według definicji WHO do prawidłowej oceny miarodajne są każdorazowo modele sytuacji epidemicznej i możliwość powiązania liczb. Zarówno w kryteriach oceny jak i w aktualnej ocenie ryzyka Komisji ds. Koronawirusa z dn. 21.1.2021 można odnaleźć na ten temat tylko wtórne źródła.

Wskazano na Austriacką Agencję Zdrowia i Bezpiecznej Żywności (Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH) i na austriacką organizację ds. zdrowia Gesundheit Österreich GmbH - GÖG. Informacje od tych organów najwyraźniej są brane za podstawę bez sprawdzenia, a zastosowane w tym celu źródła naukowe i metody statystycznej prognozyki nie zostały wymienione. Szczególnie należało podkreślić, że duży wzrost liczby przypadków ma swoją przyczynę głównie w rosnącej liczbie testów.

Ogółem, odnośnie „Informacji” Urzędu ds. Zdrowia Miasta Wiednia i opierającym się na niej uzasadnieniu decyzji o zakazie zgromadzenia należy stwierdzić, że do sytuacji epidemicznej nie przedłożono żadnych potwierdzonych i weryfikowalnych wypowiedzi czy ustaleń.

Jest to podkreślane przez „Ograniczenia” Komisji ds. Koronawirusa, jak w cytacie: „Nie można wyciągnąć wniosków odnośnie efektywności poszczególnych działań, ponieważ należy wyjść z założenia, że są one we wzajemnej interakcji i mają na siebie wzajemny wpływ.”.

Odnosnie prawnej oceny Informacji, niedającej się zastosować do sytuacji epidemicznej oraz oceny LVT należy uzupełniająco wysunąć argument:

Sama abstrakcyjna obawa działania wbrew konsensusowi - tu dotyczy to prawa urzędzeń przemysłowych - nie może prowadzić do profilaktycznej odmowy wydania zezwolenia (por. VwGH [Trybunał Administracyjny] z dn. 21.12.2004, 2002/04/0124; z dn. 30.06.2004, 2001/04/0204).

Tym bardziej nie może to obowiązywać przy prawach podstawowych i prawie do wolności zgromadzeń. Tak jak za każdym razem orzekał Trybunał Konstytucyjny (por. VfGH z dn. 30.06.2004, B491/03; z dn. 30.08.2008, B663/08, rozpoczynając od Trybunału Rzeszy (RGH) z dn. 23.01.1905, 691/1904), same ogólne obawy nie wystarczają do wydania zakazu zgromadzenia.

Zakaz zgromadzenia wydano bezprawnie, dlatego należało orzec jak w sentencji.

Zwykła rewizja jest niedopuszczalna, ponieważ nie oceniano kwestii prawnej w sensie art. 133 ust. 4 Federalnej Ustawy Konstytucyjnej B-VG która miałaby zasadnicze znaczenie. Przedmiotowa decyzja nie odbiega od dotychczasowej jurysdykcji Trybunału Administracyjnego, ani też nie brakuje jurysdykcji. Ponadto istniejącej jurysdykcji Trybunału Administracyjnego nie można ocenić jako niejednolitej. Nie ma również innych wskazań na zasadnicze znaczenie rozwiązywanej kwestii prawnej.

Pouczenie

Na niniejsze orzeczenie można wnieść skargę do Trybunału Konstytucyjnego i / lub nadzwyczajną rewizję do Trybunału Administracyjnego.

Skarga lub nadzwyczajna rewizja musi być sporządzona w przeciągu sześciu tygodni od dnia dostarczenia orzeczenia przez upoważnionego adwokata i w przypadku skargi wniesiona w Trybunale Konstytucyjnym i / lub w przypadku nadzwyczajnej rewizji wniesiona w Trybunale Administracyjnym przy Sądzie Administracyjnym w Wiedniu

Za skargę lub nadzwyczajną rewizję należy wnieść opłatę za wniosek, każdorazowo

240 Euro w Urzędzie Skarbowym ds Opłat Podatków Komunikacyjnych i Hazardu.
Dowód opłaty należy dołączyć do wniosku.

Istnieje możliwość wnioskowania o pomoc procesową dla postępowania przed Trybunałem Administracyjnym (patrz § 61 VwGG) lub Trybunałem Konstytucyjnym (patrz § 35 VfGG w połączeniu z § 64 ust. 1 ZPO).

Dr. Frank

Sędzia

Otrzymują:

- 1) Wolnościowa Partia Austrii [*Freiheitliche Partei Österreichs*], Grupa Deputowanych w Wiedniu [*Landesgruppe Wien*], Kärntner Ring 4, RSb
- 2) Regionalna Dyrekcja Policji w Wiedniu [*Landespolizeidirektion Wien*], Wydział ds. Bezpieczeństwa i Administracji, SVA Referat 3 - ds. Stowarzyszeń, Zgromadzeń i Mediów, 1010 Wien, Schottenring 7-9, (1 egz. + akt) ZNW

[*Poniżej godło Republiki Austrii z napisem:*]

„SAD ADMINISTRACYJNY W WIEDNIU, @ SYGNATURA URZĘDOWA”

Niniejszy dokument został potwierdzony elektroniczną sygnaturą.

Informacje odnośnie kontroli elektronicznego podpisu i wydruku znajdują Państwo pod <http://vrwww.verwaltungsgericht.wien.gv.at/CDntent.Node/amtssignatur/Amtssignatur.html>

Ja, tłumacz przysięgły języka niemieckiego, wpisana na listę tłumaczy przysięgłych pod numerem TP/84/15 poświadczam niniejszym zgodność powyższego tłumaczenia z przedłożonym mi dokumentem, sporządzonym w języku niemieckim.

Monika Redlińska, tłumacz przysięgły języka niemieckiego.

Kielce, dn.: 01.09.2021

Repertorium nr: 1141/2021

Monika Redlińska
Tłumacz Przysięgły Języka Niemieckiego
ul. Chęcińska 39 / 11, 25-020 Kielce
NIP: 9591441828, REGON: 382205039
tel.: +48 537 540 630
e-mail: monikaredlińska@interia.eu

